

[Thorkil Kristensen.]

Jeg lægger særlig stor vægt på dette med skolebørnene, for det, der er det opsigtsvækkende, det, der er fremtiden, det er dette, at nye slægtled for meget store deles vedkommende nu lærer den danske kultur at kende, og et folk kan jo først for alvor vælge mellem to kulturer, når det kender dem begge.

Derfor er det på kulturfronten, at kampen nu foreløbig skal stå, og jeg udtaler tilfredshed med, at regeringen har stillet sig velvilligere overfor de kulturelle bevillinger, end den gjorde i fjor — det bør påskønnes også fra oppositionens side.

Men kampen fortsætter, sagen fortsætter, og netop fordi kampen føres på den kulturelle front, er det meget vigtigt, at der er støtte til den heroppefra, isørigt ikke blot fra rigsdagen, men fra hele det danske folk. Uanset hvordan udfaldet dernede bliver, drejer det sig jo om den danske kulturs forpost, og en kulturs forposter kan ikke trives i det lange løb uden stadig støtte og medleven fra denne kulturs modersamfund. Isørigt kan dette modersamfund heller ikke for sin egen skyld tåle at lade disse forposter være uden støtte. Derfor må Sydslesvig stadig være på dagsordenen, også heroppe i Danmark.

Tholstrup: Ved regeringens tiltræden blev det lovet, at ingen restriktion ville blive opretholdt en dag længere end nødvendigt. Opfyldelsen af dette løfte har det jo været så som så med. Jeg har ved gentagne lejligheder påtalt visse uheldige dispositioner, som landbrugsministeriet gennem centralkontoret for indkøb af korn og foderstoffer har foretaget — og så har jeg endda ikke nævnt de mangfoldige tilfælde, hvor der er kommet klager over de ringe kvaliteter —, og i konsekvens heraf har jeg krævet dette kontor afviklet. Det er ikke alene således, at der træffes uheldige dispositioner, men omkostningerne ved kontorets opretholdelse er urimeligt høje. Vi ser således bruttofortjenesten for de importerede varer beregnet med 20—25 pct. Det koster indtil 7 kr. pr. 100 kg at få varerne fra kajnsiden ud til landmandens stald. Derfor er det også forståeligt, at jeg siden har fået støtte i dette krav, idet såvel De samvirkende danske Landboforeninger som De samvirkende danske Husmandsforeninger har udtalt sig på linie med mig med hensyn til det ønskelige i at få centralkontoret ophævet.

Den højtærede landbrugsminister, som ellers gerne vil benytte disse organisationer som baggrund for sine handlinger og lov-

forslag, har ikke her villet lytte til disses ønsker, men foretrækker at fortsætte med den almindelige planøkonomiske linie. Landbruget er imidlertid nu igen ude for overgreb fra dette kontor, og jeg vil derfor gerne rette en henvendelse direkte til den højtærede landbrugsminister om en nærmere redegørelse for den påtænkte olie-kageimport fremover.

Foranledningen hertil er nogle bladmeddelelser; bl. a. i „Morsø Dagblad“ af 30. marts om, at landbrugsministeriet er begyndt at tilrettelægge hovedlinierne for Danmarks import af korn og foderstoffer i høståret 1949—50: håbet om, at rationeringen af foderkager kunne undgås, bliver ikke opfyldt; prisfaldet på råvarerne i forbindelse med afregningen for færdigvarer ville under frie forhold medføre en så stærk produktionsforøgelse, at der skulle bruges flere hundredtusind tons foderkager for at dække efterspørgslen, og der kan ikke bevilges fremmed valuta til så store indkøb. Det er vist det, der kaldes en vrangvendt opfattelse af økonomi.

Der tilføjes, at vi i året 1949—50 vil købe 380 000 t imod 300 000 t det foregående år.

Efter avisen at dømme er dette et udtryk for den højeste planøkonomi fra landbrugsministeriets side, hvor man vil tilrettelægge produktionen med begrænsning for øje, formodentlig inspireret af den ganske vist senere dementerede pessimistiske udtalelse af mejeribrugets førstemand, hr. Uvergård, om afsætningsmulighederne for de sidste 20 000 t smør. Man er altså her bange for, at produktionen skal gå yderligere i vejret og skabe yderligere afsætningsvanskeligheder. Det er jo klart — som avisen rigtig nok skriver —, at de faldende olie-kagepriser vil animere til øget forbrug. Cif-prisen for bomuldsfrøkager er i løbet af det sidste år faldet fra ca. 50 kr. pr. 100 kg til ca. 35 kr. pr. 100 kg. Hvis man regner med 8 kg olie-kager til produktion af 1 kg smør, er det jo, med de nuværende priser, en 100 pct.s forretning at forøge proteinindholdet i foderet indenfor rimelige grænser. Men enhver landmand ved, at det kun er indenfor rimelige grænser, at det betaler sig, og der er derfor ingen fare for, at forbruget vil blive ud over alle grænser — det kan man roligt overlade til landmændene selv at regulere.

Men rent valutamæssigt vil det jo afgjort være en fordel, hvis så mange landmænd som muligt benytter sig af lejligheden, medens denne store spændvidde eksisterer. Jeg håber derfor, at aviserne er forkerk underrettet, og at landbrugsministeren her vil kunne fortælle os, at han ikke vil blande sig